

Є звірі: сонця блиск їх зносить зір,  
І звірі є, що світла дар багатий  
Для них засильний, щоб його прийняти,-  
Підходить вечір їм і тіней мир.

Є також інші: їх жене в простір  
Назустріч сяєву порив крилатий,  
Хоч згубну міць його їм дано знати.  
Подібний я до них, я — бідний звір.

Моєї пані світла не знесу я  
І чую, що шукатиму я всує  
Похмурих місць і пізньої доби.

Сліз очі повняться, і біль їх жалить;  
І все ж іду я на наказ судьби  
До сонця, що мене — я знаю — спалить.